

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VY FRÅN BALTISKA UTSTÄLLNINGEN. — HOFFOTOGRAF. RAHMN, MALMÖ.

15:DE ARG.

DEN 29 MARS 1914.

Nº 26

Foto. Rahmn, Malmö.

Utsädet: Bengt Stålvarens

Carl Wendix

CARL BENDIX.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Medan ute i landet valrörelsens böljor gå högre än någonsin och hetsagitorerna äflas att slå rekord i konsten att uppjaga lidelserna till det yttersta, skrida förberedelserna till iordningställande af den de idoga idrotternas lugna valplats, som heter Baltiska utsällningen i Malmö, sin utstakade väg säkert framåt. Ännu återstå ju bortåt ett par månader, innan allt är färdigt sådant det skall vara, men redan nu kan skönjas, hvilka utomordentliga mått denna exposition kommer att antaga. Äfven i sin art är den i viss mån enastående: till sin innebörd är den ju närmast en de tre industriellt längst framskridna östersjöstaternas vädjan till den fjärdes gunst i en form och en utsträckning, som vid intet tidigare tillfälle förekommit, men för denna fjärde hedrande icke blott genom vittnesbördet, att den äger en marknad, hvarom det är värdt att tälla, utan äfven på grund af de själfständiga insatser äfven på industriellt område, man väntar sig af denna Europas förnämsta landbruksstat.

Och till industriutställningen sluter sig landbruksmötet. Man kan lätt föreställa sig, att de båda skånska länen nu, när det gäller att fira hushållningssällskapsinstitutionens hundraårsjubileum inom dem, icke skola försumma något, som kan vara ägnadt att ådagalägga, att bland världens i landbrukshänseende längst framskridna orter intager Skåneland ett af de icke långt ifrån främsta rummen.

Dock — i detta fall är det visserligen icke färdigt, men fullkomligt onödigt att prisa "öl, förr'n det är drucket" och "sol, förr'n den gått ned". Däremot kan det vara på sin plats att just nu med några ord minnas honom, som under den närmaste tiden mer än någonsin har att bära dagens hetta och tunga, utställningens generalkommissarie, förste hofintendenten Carl Bendix. Om utställningen i motsats mot de flesta andra vid öppnandet kommer att stå fix och färdig, är det hans, mer än någon annans förtjänst.

Carl Ludvig Bendix är född i Stockholm den 9 februari 1861, son till grosshandlaren därstädes Emanuel Bendix och hans maka Amalia Assur. Efter att ha aflagt mogenhetsexamen vid Stockholms gymnasium beslöt han ägna sig åt landbruk och begaf sig på den grund till Ultuna landbruksinstitut, där han under åren 1879—81 genomgick fullständig kurs. Härunder väcktes emellertid hans intresse för landbrukets teoretiska sida och han började tjänstgöra vid landbruksakademiens experimentalfält. Allt sedan dess har Bendix i själfva verket oafbrutet varit täst vid landbruksakademien; år 1887 blef han notarie vid densamma och seder-

mera därjämte räkenskapsförare vid akademiens allt mera omfattande centralanstalt för försök på jordbrukets område.

Såväl i egenskap af innehafvare af nu nämnda befattningar vid landbruksakademien som på annat sätt har hofintendenten Bendix gjort en beaktansvärd insats i arbetet för det svenska jordbrukets utveckling. I detta aiseende bör sålunda erinras, att han från och med 1892 ända till och med 1912 varit sekreterare vid hushållningssällskapens ombudsmöten eller de s. k. landbruksriksdagarne och från och med 1893 vid hästutställningarne i huvudstaden samt dessutom såsom kommissarie eller på annat sätt öfvat en betydelsefull medverkan vid de flesta större landbruksmöten och landbruksutställningar under de senaste årtiondena.

Det är nämligen framför allt som organisatör af utställningar hofintendenten Bendix af eftervärlden skall komma att minnas, liksom det är i denna egenskap han företrädesvis gjort sig bekant för den stora allmänheten i sin samtid. Få äro väl de, som kunna blicka tillbaka på en så lång och så lysande utställningsbana som han. Den första utställning vid hvilken Bendix tjänstgjorde var 1883 års internationella utställning i Amsterdam. Så följde internationella landbruksutställningen i Budapest 1885, landbruksmötet i Stockholm 1886, nordiska industriutställningen i Köpenhamn 1888, landbruks- och skogsutställningen i Wien 1890, landbruksmötet i Göteborg 1891, allmänna konst- och industriutställningen i Stockholm 1897, landbruksmötet och industriutställningen i Gäfle 1901, industriutställningen i Helsingborg 1903, landbruksmötena och utställningarne i Norrköping 1906 och i Örebro 1911 samt konstindustriutställningen i Stockholm 1909.

Någon meningsskiljaktighet kan icke råda därom att hofintendenten Bendix icke blott är den, som i vårt land för närvarande sitter inne med den största erfarenheten i fråga om det arbete, som kräves vid det rent praktiska ordnandet af utställningar, utan ock en man, som med aldrig svikande nit och synnerlig framgång i utförandet förmått tillgodogöra sig densamma. Den skicklighet han lagt i dagen har också tillfört honom en mångfald utmärkelser, icke blott i ordensväg. Året efter 1897 års Stockholmsutställning erhöill han sålunda hofintendents titeln och utnämndes sistlidet år till *förste hofintendent*. För öfrigt innehar han medaljen i guld med inskrift: "Illis quorum meruere labores" ("För dem, hvilkas mödor förtjänt det").

Ingen, som känner honom, betvivlar, att Baltiska utställningen nu skall lägga en ny lager till hans redan förvärfvade på detta de fredliga täflingarnas fält.

BISKOP J. A. EKLUND.

13 röster vid slutliga förslaget.
(Biogr. o. helsid.-portr. årg. VII: 24)

Inom detta af vederbörande korporationer slutgiltigt upprättade förslag med 3 kandidater har nu konungen att utvälja Sveriges

BISKOP H. DANELL.

15 röster.
(Biogr. o. helsid.-portr. årg. XV: 20.)

PROFESSOR N SÖDERBLOM.

6 röster
(Biogr. o. helsid.-portr. årg. V: 42)

En intressant utställning af fornyfynd exponeras för närvarande i Nationalmusei historiska afdelning. De utställda föremålen utgöras dels af de fynd som under gräfningar gjorts i vårt land under år 1913 samt dels af åtskilliga fynd, som den kände etnografen, dr Arne gjort under en nyligen företagen studiereja till Ryssland. Bland de mer värdefulla i Sverige gjorda fynden märkas sådana af *Keramik af primitiv art*, hittade vid undersökning af den bekanta stenåldersboplatsen på Wermdö samt härstammande från gånggriftstiden omkring 2500 år före Kristus. Från gräfningar i Blekinge härstamma ett par *haruspetsar* funna i en mosse och tappade för 7- å 8000 år sedan. En riklig mängd *flintredskap* tillverkade på platsen ha funnits vid gräfningar vid Gullmarsfjorden i Bohuslän, ävensom keramik

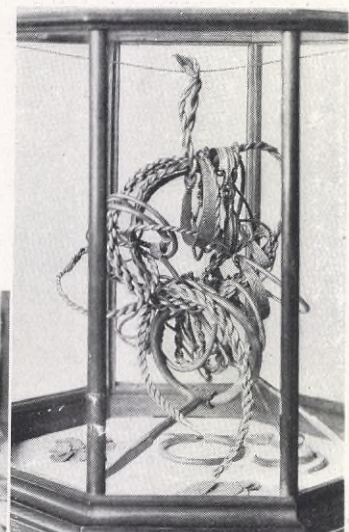
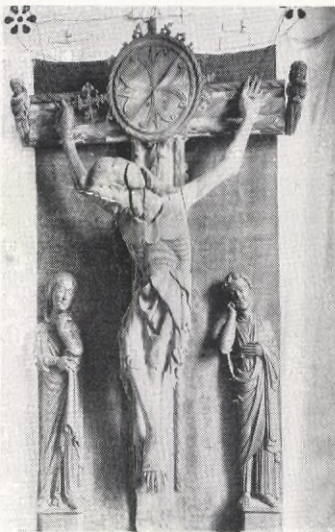
MOLINS "BÄLTESPÄNNARE" I BRONSAFGJUTNING I GÖTEBORG i dagarne utbytt mot en förutvarande zinkafgjutning.

samt ytterst sällsynta redskap af skiffer. En del fynd från järnåldern, gjorda på Öland, såsom en med silver belagd sköldbuckla, sporrar af brons och järn, en vacker spjutspets och annat äro synnerligen intressanta. Vid Skalsta i Nikolai församling vid Nyköpning har hittats en rik *silfverskatt af armingar, söljor, arabiska och anglosachsiska mynt m. m.* På Gotland har funnits en mängd silfvermynt, ett altarskåp från 1300-talet, en Kristus i träskulptur m. m.

Till H. 8 D:s Kvartalsprenumeranter!
Förnya

Kvartalsprenumerationen

i god tid för 1 april, så att tidningen må erhållas utan afbrott. Exp. af Hvar 8 Dag.

JOHN LIND, PRESIDENT WILSONS SVENSKA SÄNDEBUD.

Efter porträtt.

Klökke Bengt Sjögrenparre.

JOHN LIND, född i Småland d. 25 mars 1854, är guvernör i Minnesota, Amerikas förste svenskfödde guvernör och kongressman. F. n. i Mexiko i egenskap af president Wilsons personliga sändebud för att där tillvarataga Förenta Staternas intressen under förhandenvarande krigiska förhållanden.

denna bana och blef efter slutförda juridiska studier advokat. Vid sidan af sin omfattande och mycket uppmärksammade advokatverksamhet fann han tid äfven för stora politiska intressen. År 1886 valdes han till ledamot af Förenta staternas kongress, inom hvilken ingen svenskfödd man tillförne haft säte, och tillvann sig genom sitt arbete där så stort och allmänt förtroende, att han omvaldes med öfverväldigande majoritet samtidigt med att hans parti, det demokratiska, öfver hela linjen

Från en amerikansk korrespondent ha vi mottagit en samling intressanta här delvis återgifna bilder för dagen från Mexiko, hvilka ställts till förfogande af mrs Lind, maka till vår fräjdade i Amerika bosatte landsman, guvernör John Lind, hvilken som bekant erhållit det lika ärofulla som maktpåliggande uppdraget att i egenskap af president Wilsons personliga sändebud tillvarataga Förenta staternas intressen i Mexiko. Det är en sällspordt vacker lefnadsbana denne vår landsman tillryggelagt. Som fjortonårig gosse medföljde han år 1868 sina utvandrande småländska föräldrar till Amerika och bosatte sig med dem i Minnesota. Han utbildade sig först till lärare, men öfvergef snart

Bild t. h.
MRS JOHN LIND, guvernörens maka, som nyligen besökt Mexiko och därifrån meddelat sina iakttagelser.

Efter fotografen. Klökke Bengt Sjögrenparre.

OMBORD Å AMERIKANSKA KRIGSSKEPPEL LOUISIANA I VERA CRUZ HAMN.

HUR HUERTA BEHANDLAR SINA DÖDADE MOTSTÅNDARE. En unik fotografi som eges af guvernör Lind och som ställts till H. S. D:s disposition. Plåten och alla kopior utom ofvanstående exemplar förstördes omedelbart på Huertas befällning.

led ett förkrossande nederlag. Som kongressman genomdref han den för svensk kultur i Amerika så betydelsefulla lagen om tullfri införsel af alla icke engelska böcker. År 1898 valdes han med 60.000 rösters majoritet till Minnesotas guvernör, en värdighet som före honom ingen svenskfödd man uppnått.

Mr Lind är ej blott den erfarna skicklige högt uppburne politikern utan jämväl den botenärliga, pålitliga karaktären, något hvarom det af honom sedan länge burna hedersnamnet "Honest John" nogsamtt vittnar.

SVENSKARNE I PERSIEN.

Efter fotografi MAJOR EDVALL I SPETSEN FÖR EN GENDARMERISTYRKA PÅ KRIGSMARSC.

Teheran den 12 mars 1914.
Väl känt är redan, att Svenska gendarmeriet under de sist förflutna månaderna haft allvarliga sammandrabbningar

en tropp bergsartilleri komma här att möta sina vänner lournera. som vi ju känna sedan sammandrabbningen i höstas. Bifogade bild är tagen afmarschdagen. ***

SVENSKA JÄRNBARKEN "TRIFOLIUM" FÖRE OCH EFTER FÖROLYCKANDET PÅ CORNWALLSKA KUSTEN D. 15 MARS.

Efter fotografi

Ulrichs Bildt. Sjöförsäkrings

Svenska järnbarken "Trifolium", tillhörig John E. Olsons rederibolag i Göteborg, har på resa från Cardiff till Brasilien den 15 mars förlit på norra sidan af Sennen Cove vid Cornwallska kusten. Under rådande våldsam västanstorm, hvilket gjorde det omöjligt för fartyget att fortsätta in i Engelska kanalen, beslöt befälhafvaren kapten Johan Olsson att söka hamn i Falmouth. Då det emellertid visade sig ogörligt att klara land sattes kurs rätt på den klippiga stranden. Den första vägen som vräkte öfver fartyget efter strandningen, spolade bort kaptenen och fyra man af besättningen, af hvilka sistnämnda dock en lyckades rädda sig i land. Af de öfriga ombordvarande, fyra man, blefvo ytterligare två räddade af det tillstädeskomna engelska räddningsmanskapat, hvilket under detta sitt arbete visade prof på stort och uppoffrande hjältemod.

Den förlitsta barken, hvilken mätte 593,4 reg.-ton, har under en följd af år gått i regelbunden fraktiart mellan Sydamerika—Västindien—England.

MASKERADEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF **BO BERGMAN.**

LFTER sin skilsmässa lefde skådespelaren Knut Rålin ett högst anständigt lif. Han hade nämligen beslutat att på allvar återvinna sig själf från alla förringar, till hvilka hans olyckliga äktenskap ytterst burit skulden. Men när det blef mörkt om kvällarna, greps han af ångest. Han dränkte den emellertid inte längre i whisky. Han tog promenader. I timal kunde han ströfva omkring, vädret gjorde detsamma, frusen och genomblåst gick han och gick tills knäna ville vika sig under honom och det värkte mellan skulderbladen som af den ilsknaste reumatism. När han kom hem dödstrött, utpumpad, med tom hjärna var han fri från sina minnen och somnade vid en tjugufemöresbok.

På detta sätt hade en half vinter gått. Han var för tillfället ur repertoaren, och han hade inte satt sin fot på teatern under tiden. Af kamraterna hörde han att hans f. d. hustru gjorde lycka i en engelsk komedi där hon spelade en hysterisk diva som älskade en präst, en chaufför och en tenor med samma uppriktiga kärlek. Han ville inte gå och se henne. Han var i alla fall rädd att hon skulle vara dålig; och det kändes som han ännu hade del i henne på något vis. Det satt i nerverna.

Men en kväll befann han sig ändå plötsligt utanför teatern. Det var tämligen långt lidet på aftonen; halva pjäsen borde vara gången. En loge stod ledig, och Rålin smög sig in. Nedanför sig hade han parketten, med skjortbrösten som hvita fläckar i skymningen och de främre radernas ansikten rampbelysta. Ibland sköt en blix från ett bröstsmykke eller ett kolloier. På scenen stod hans hustru mellan sin tenor och sin chaufför. Rålin betraktade henne med nyfikenhet. Han kände knappast igen henne. Hon tycktes på en gång ha föryngrats och förgrofvats, och när hon manövrerade sin dubbelhaka i kränkt majestät och rullade med ögon och näsduk verkade hon primadonna på någon enklare landsortsscenen. Hon gjorde sin sortie i ett sus af siden och beundran. Och så föll ridån.

Det applåderades, och hon visade sig igen med sitt charmantaste leende i det redan flottiga ansiktet. Rålin kröp bakom gardinen.

Hon är sämre än jag trodde, sade han till sig själf. Hvad hade jag här att göra? Och jag som inte får dricka whisky mera! Men hon ser verkligen yngre ut än senast vi träffades. Jag kan undra hvem som är hennes älskare. Jag har inte velat fråga.

Det sista ridåfallet medförde en ny storm af applåder. Ja, hon gjorde verkligen lycka. Rålin stirrade förvånad på den entusiastiska parketten; halva första bänkraden stod kvar och klappade. De unga människors ögon glänste, och när divan kom tillbaka med en nejllicknippa, brast det åter löst. Hon bugade och log och bugade igen, medan hon backade ut i kulissen. Rålin följde riktningen af hennes afskedsblick. Midt på parkett stod en ung man med militärisch hållning. Han var den enda som inte rört sina händer till applåd. Öfver hans hårda romerska brottarensikte gled bara ett lätt och belåtet leende — segrarens som njöt sin egen triumf i den be-segrades.

— Det är alltså han, tänkte Rålin. Hon får det svårt, stackars Elise. Han blir min hämnare. Han ser dum och stark ut; det är farliga karlar.

Och plötsligt uppkryad, beslöt han att bjuda sig själf på supé. Han gick till operakällaren. Han längtade inte efter sällskap, men han längtade efter att se folk omkring sig och höra ett sorl utan ord, det kunde lugna det också, alldeles som ensamheten och stillheten ibland. Han fick ett litet bord strax invid den gröna marmorspisen, med utsikt öfver hela salen. Gästerna strömmade in i långa rader. Med ens fick han syn på sin f. d. hustru och i hennes sällskap den unge mannen från parkett. Utan att genast observera honom slogo de sig ner vid ett nyss ledigblifvet bord i närheten. Mannen fixerade matsedeln med den grymma blick, som anses höra till uteliseticketten hos oss, och hon smålog med sitt rosigaste och fetaste leende. Hon kryper redan, tänkte Rålin; och han kände en svag skynt af medlidande.

Nu hade hon upptäckt honom. Han bugade höfligt och obekant, och hon hälsade med ett par heta fläckar på kinderna. Hennes kavaljer hänlog lätt åt sin företrädare utan att se på honom. Och nu började hon dra upp hela sin arsenal af bébéminder, små korta och kluckande skratt, stora blanka blinkar, detta koketteri inför tredje man som ingen kvinna riktigt kan låta bli. För henne gällde det att affischera sin nya lycka, d. v. s. att förödmjuka den förra mannen. Hon spelade en roll.

Rålin skämdes på hennes vägnar, men han kunde inte förmå sig att gå.

— Att hon bara gitter! mumlade han. Men det är ett energiskt folkslag, kvinnorna. De fråga inte efter hvad de kosta på sig. Nu måste man visa sig artig.

Och han anlade, långsamt och försiktigt, masken med de fallande linjerna. Hans ansikte förvandlades på några minuter. Trötta och med ett ohjälpligt svärmod sågo hans ögon ut i luten, medan han tankspridd läppjade på konjaken och kaffet och beslöjade sin sorg i dyr cigarrök. Efter tio minuter stal han sig att se på sin f. d. hustru. Han konstaterade utan svärighet eifekten. Hon hade också fått något frånvarande, drömmande, smärtfullt öfver sig. Den blick hon gaf honom var inte längre hatfull och sårad; den tycktes gömma på en god portion medlidande. Rålin suckade. Han inbillade sig höra ekot i hennes fylliga barm, och han njöt.

Det var bistert kallt när han kom ut, och genom bilens frusna rutor såg han lyktorna som grön- och orangefärgade nebulosor. Han åkte hem i en trollvärld. Allt förekom honom underligt och oförklarligt, och han blygdes öfver sitt beteende. Nu tror hon naturligtvis att jag älskar henne ännu, tänkte han; och hon är mig likgiltigare än en amputerad lem. Hon är död och borta för mig.

Men han såg henne alltjämt, med det feta leendet och de blanka ögonen. Och han såg henne inte ensam. Hon hade en ung man i sina armar. Det var ett elände att man inte hade whisky hemma, så att man fick sofva! Knut Rålin gick af och an i sina rum, där det elektriska ljuset brann i alla lampor. Rätt som det var fann han sig själf sittande vid skrifbordet. Det var något som måste sägas i natt, tyckte han.

Och han skref:

Förlåt mig dessa rader, Elise. Jag har inga rättigheter längre öfver dig; men jag ville be dig akta dig för den man som jag såg i ditt sällskap i går. Du älskar honom. Om jag nu hyste något hat till dig, så skulle och borde jag glädjas. Ty jag har sett nog för att förstå att han blir ditt gissel.

Missuppfatta inte detta som något slags försök till närmande från min sida. Det skulle vara för klumpigt. Jag vill dig ingenting. Det döda är dödt. Men jag har ännu en liten smula vänskap för dig, och om jag får döma efter i kväll, så kan du också numera se mig utan större obehag.

Knut.

Ett par dagar efteråt kom svaret. Det lydde:

Om jag inte tyckte uppriktigt synd om dig, skulle jag naturligtvis lämnat ditt ogrannliga brev obesvaradt. Men stackars Knut, tror du inte jag märker hur det är fatt? Du skall inte oroa dig för mitt öde. Jag försäkrar att det finns inte det minsta skäl. Men när jag såg dig på Operakällaren så gammal och trött och sorgsen gjorde det mig i alla fall ondt — och så tog du strax mitt medlidande för hvad det minst af allt var och någonsin numera kan bli.

Du var litet dum, gamla gosse. Inte sant? Men nu är man alltså klokare. Farväl.

Elise

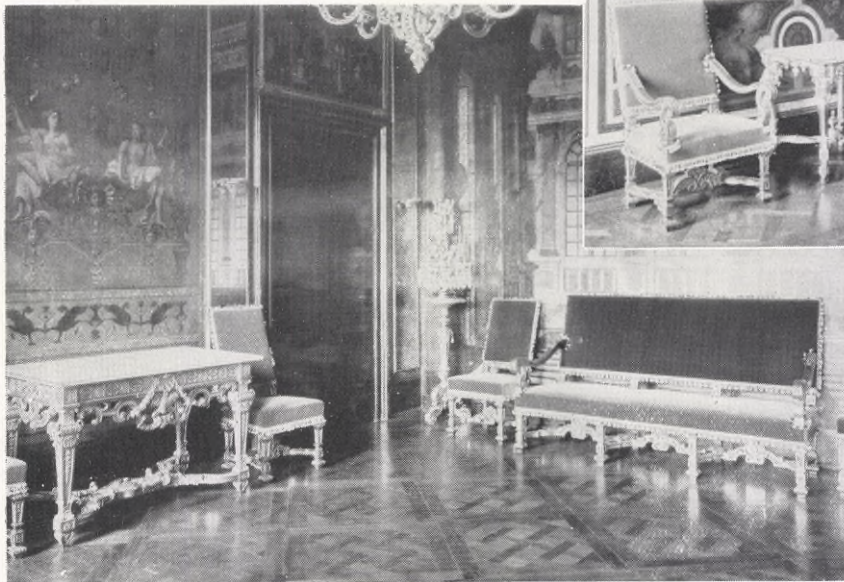
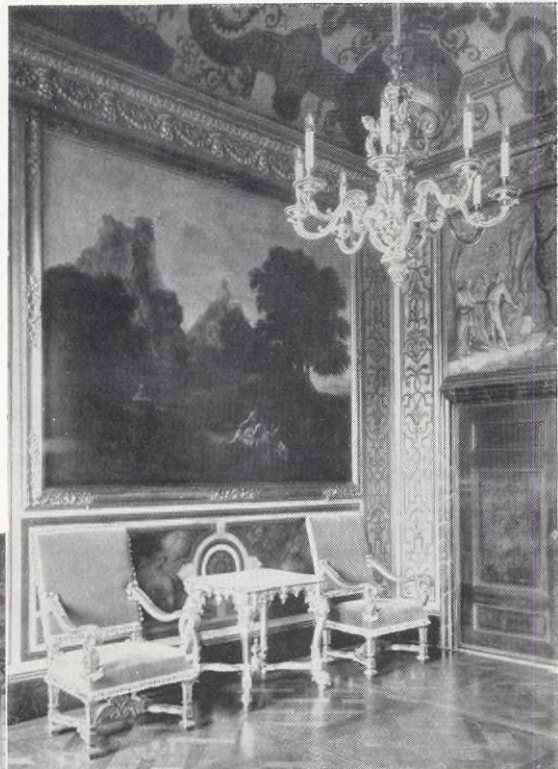
Rålin bras i gapskratt — men om det var åt sig själf eller åt sin f. d. hustru eller åt bäggedera han skrattade fick han aldrig riktigt klart för sig. De hade alltså spelat så bra att de lurat hvarandra; sannerligen, skämtet var dyrbart. Men de hade velat göra en god gärning. De voro alltså inga dåliga människor i grund och botten.

Men för resten, hur skulle han kunna veta om hennes bref talade sanning? Det kunde ju lika gärna vara en enkel försvarsattityd. Skulle hon tro, om han nu skref och talade om att hans "förstörda och förtviflade ansikte" bara varit en mask? Antagligen inte.

Nej, han orkade inte tänka mera. Det gick rundt i huvudet, hela lifvet gick rundt som en karusell, en karnaval och han var en mask som alla andra. Alla människor buro mask. Hur enfaldigt att tro att det skulle kunna vara på annat sätt, och hvarför skulle demaskeringens klockslag behöva komma?

Skådespelaren Knut Rålin tog sitt rollhäfte — han hade äntligen kommit in i repertoaren igen — och gick till teatern. Humlegården låg i skarp sol, med blåa skuggor under träden. På Sturegatan kom hans f. d. hustru i sällskap med den unge mannen. Rålin gjorde sin muntraste reverence. Hon mötte den med en snäf, förolämpad, iskall hälsning; det var tydligt att hon kände sig sårad.

— Hon tål mig bara som hopplöst förälskad, tänkte han. Det är i alla fall en riktig kvinna, och nu kom ändå demaskeringen.

En af hufvudstadens vackraste och mest värdefulla byggnadsmonument är tvifvelsutan öfverståthållarepalatset, nordens för öfrigt främsta byggnad från 1600-talets slut, som Nicodemus Tessin uppförde åt sig själf samt sedermera residens för öfverståthållaren.

Palatset har sedan en tid till en stor del genomgått en grundlig och pietetsfull renovering och omöblering. Denna har skett under ledning af öfverintendenten Böttiger samt med den afsikten att återställa den så kallade praktvåningen i det högst märkvärdiga byggnadsverket till det skick det var på byggherrens tid. Renovationen har egt rum på stadens bekost- (Forts. å sid. 414)

H. 3 E. 2 STOCKHOLMSFOTOGRAF.

INTERIORER FRÅN DEN NYINREDDA PARADVÅNINGEN I ÖFVERSTÅTHÅLLAR-PALATSET I STOCKHOLM.

Klitché: Kem. A.-B. Bengt Nilsson, Sthm—Gbg

DET POLITISKA MORDET I PARIS.

Ett politiskt drama af den mest uppskakande natur har i dagarna utspelats i Paris, i det att finansminister Caillaux' maka den 16 mar. af politiska skäl nedskjutit "Le Figaros" chefredaktör, dir. Gaston Calmette.

I "Figaro" har under de senaste månaderna förts en förbittrad strid mot den nuvarande radikala franska regeringen, kabinettet Doumergue, främst riktad mot finansminister Caillaux, regeringens verkliga om ock ej nominelle chef.

Denna presskampanj antog efter hand allt våldsammare former och kulminerade till sist i "Figaros" offentliggörande af ett stulet, tio år gammalt privatbrev från Caillaux till en dam och

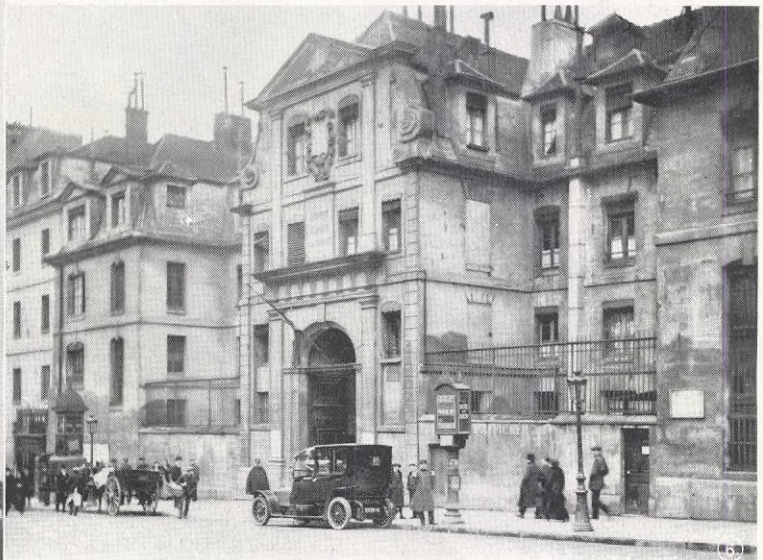
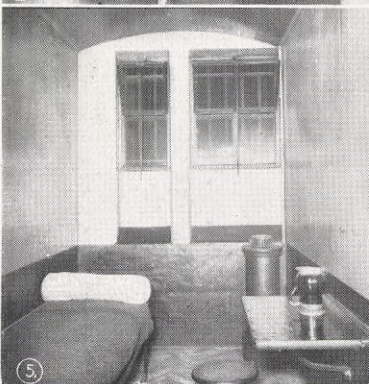
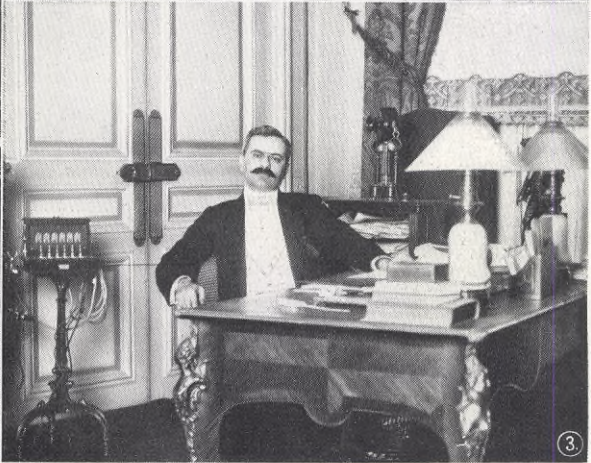

GASTON CALMETTE,
"Figaros" chefredaktör, den 16 mars nedskjuten på sin redaktionsbyrå af fru Caillaux som en följd af en mot hennes man riktad ärerörig artikelserie.

Efter senaste originalfotografier

JOSEPH CAILLAUX, afgick omedelbart efter sin makas mordgärning som finansminister och har nu att fritaga sig från de allvarliga anklagelser som riktas mot honom. — M:ME CAILLAUX, finansministerns maka, som upprörd till vainsinne öfver Figaros anfall mot ministerns politiska verksamhet, begick det ohyggliga våldsdådet.

Efter fotografier.

Klické: Kem. A.-H. Bengt Silfverparre, Skåns-Gbg

1. "FIGARO"-PALATSET VID RUE DROUOT omedelbart efter mordet å dess chefredaktör. — 2. VÄNTRUMMET Å FIGARO, där m.me Caillaux med revolvern i hand under fem kvart väntade att bli mottagen. — 3. REDAKTÖR CALMETTE i sin bureau, där han blef skjuten. — 4. Mr CAILLAUX besöker sin maka i fängelset d. 19 mars. — 5. M.me CAILLAUX'S CELL, där förut bl. a. m.me Humbert och m.me Steinheil suttit.

6. KVINNOFÄNGLSET S:T LAZARE där nu m.me Caillaux förvaras.

Efter fotograf.

Kliche: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Skinn-Gbg.

T. v.: RENÉ RENOULT, Caillaux's efterträdare som finansminister. — I mitten: MONIS, nu afgången sjöminister, anklagd för förhindrande ingripande i utredningen af svindelaffären "Rochette" under sin egenskap af konseljpresident. — T. h.: VICTOR FABRE öfverstatsadvokaten som uppsatt anklagelseakten mot Monis, och hvilket betydelsefulla dokument Calmette bar på sig när han blef skjuten.

innehållande en del politiska uttalanden af för brefskrifvaren komprometterande natur. Under det Caillaux själf med bibehållen fattning uthärdade angreppet, synes hans maka fullständigt ha förlorat sinnesjämvikten särskildt sedan hon af en jurist erhållit upplysning om att den af "Figaro" använda kampmetoden icke på laglig väg vore åtkomlig. Efter att i en vapenaffär ha inköpt en revolver begaf hon sig till "Figaros" redaktionslokaler och lyckades utverka sig ett samtal med dir. Calmette, mot hvilken hon afyrade fem revolverskott. Tre af skotten träffade, tillfogande Calmette så svåra sår, att de inom några timmar medförde döden. Fru Caillaux röfdes af tillkallad polis till kvinnoängslset St Lazare, där hon fortfarande hålles i fängsligt förvar. Vid polisförhöret

förklarade hon, att hennes gärning icke varit öfverlagd utan ett utslag af stundens öfverretning.

När ryktet om attentatet spred sig i Paris gaf det upphof till allvarliga oroligheter. Våldiga folkmassor drogo genom gatorna under fiendliga demonstrationer mot finansminister Caillaux. Polis måste till sist ingripa för att återställa ordningen.

Pariserpressen har i hög grad divergerande uttalanden om mordgärningen. Under det de nationalistiska tidningarna häfda, att Calmette ledts af patriotiska motiv och fallit i den mest lojala och ärliga strid, gör den radikala pressen gällande att han genom sitt intrång i privatlivet öfverskridit det tillåtnas gräns och därmed själf dragit olyckan öfver sig.

Efter fotograf.

Kliche: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Skinn-Gbg.

REDAKTÖR CALMETTES BEGRAFNING den 20 mars under oerhörd tillslutning. Republikens nuvarande president hade antecknat sig men kunde af formella skäl ej närvara, men två föregående presidenter, Loubet och Fallières, öfvervoro sorgeakten.

Hertiginnan Victoria Luise, förmäld med hertig Ernst August af Braunschweig och enda dotter till kejsar Wilhelm, nedkom den 18 mars med en son. Med anledning häraf hölls stor parad framför slottet och ur tre batterier afyrades salut för den nyfödde arprinzen.

Hertig Ernst August har skänkt 30,000 mark till de fattiga. Det är hundra år sedan det sista gången föddes landet en tronföljare.

KEJSARINNAN AUGUSTA VIKTORIA I BRAUNSCHWEIG MED ANLEDNING AF DOTTERSONENS FÖDELSE: *Hertigen af Braunschweig och kejsarinnan vid järnvägsstationen.*

Till vänster:
FÖRTJUSANDE TOALETT AF HVIT CHARMEUSE MED GAMMALDAGS GARNERING OCH SMÅ JET KNAPPAR. *Observera senaste nyhet'n i parasoller*

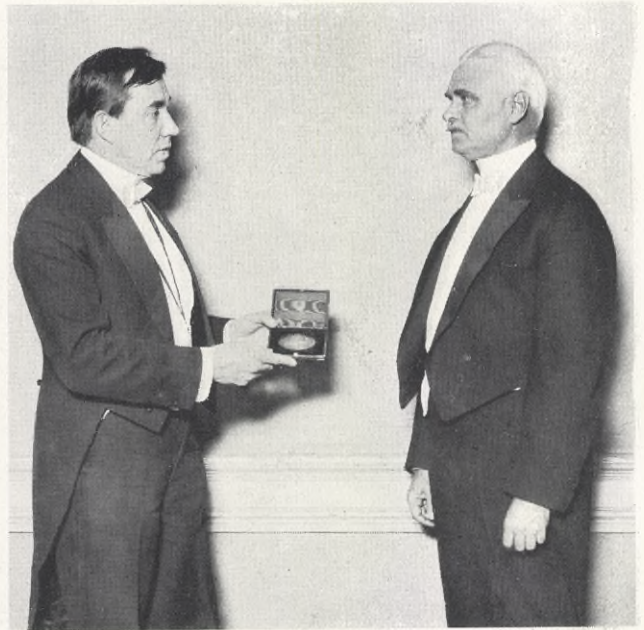
Mellerst:
DRÄKT AF HVIT CHEVIOT MED SKÄRP AF MJUKT SIDEN, STRÅHATT I KLOCKFORM, GARNERAD MED VINGAR.

Till höger:
KLÄDNING AF VACKER HVIT TYLL, LITEN TOQUE AF SATIN, KLÄDD MED PARADISSTRÅ.

MISS ELEANOR WILSON, presidentens yngsta dotter, nyförlofad med skattkammarsekreteraren Mac Adoo, en omätligt rik 50-årig enkling, blifvande sändebud i Paris.

Efter fotografi. PANAMA-KANALES BYGGARE, ÖFVERSTE GEORGE W. GOETHALS, ERHÅLLER NEW YORKS UNIVERSITETS MEDALJ å Carnegie Hall d. 4 mars.

Från den senaste snöstormen i New York. Den 1 och 2 mars hemsöktes New York af en snöstorm hvars like icke skådats sedan 1888 och som isolerade världsstaden från omkringliggande trakter och gjorde den så godt som ofarbar ofvan jord. Kol och mjölk tröto och tidningarne började skriva ledare om hur länge New York skulle kunna existera på hvad staden innehöll af proviant En här på 17.000 man uppbadades

genast af renhållningsverket, som sedan den 13 februari i år gifvit ut en miljon dollar för gaturenhållning, och med understöd af solsken och ett härligt töväder hade denna armé efter tre dagar grävt ut omkring 12.000 igensnöade gator. De insnöade tågen sluppo lös på onsdagen den 4 mars och med ett af dem återvände stadens insnöade borgmästare, mr Mitchel, som suttit fast i snön i Adirondacks-bergen.

Efter fotografi. SNÖSTORM I NEW YORK 1-2 MARS. Ett vid Brooklynbron insnöadt elektriskt tåg till New York. Klubb: Bengt Sjögren

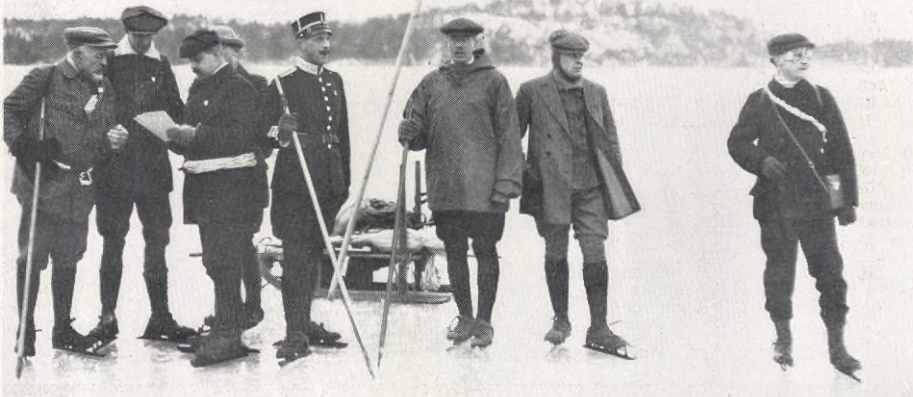
SKYTTE OCH SPORT.

SKOLUNGDOMENS TÅFLAN
I SKRIDSKOSEGLING Å BAG-
GENSFJÄRDEN D. 22 MARS.
FRÖKEN BÄCKSIROM, eröf-
rade 2:a pris i Kl. I, i täflan
med gossar.

SIVERT, ERÖFRA-
DE 1:A PRIS I KL. I.

Till riksfältskjut-
ningen i Ludvika d.
14—15 mars hade
659 skyttar anmält
sig. Synnerligen
vackra skjutresultat
uppnåddes. Täflingsledare var kap-
ten H. Nordin, Fal-
lun. Båda dagarnes
täflingar öfvervoros
af ordföranden i
skytteförbundens
öfverstyrelse gene-
ral G. Uggla samt
chefen för Dalrege-
mentet, öfverste
Björkman.

Foto: M. Sjöström

TÄFLINGSLEDAREN LÖJTNANT KILLANDER VID MÅLFLAGGAN.

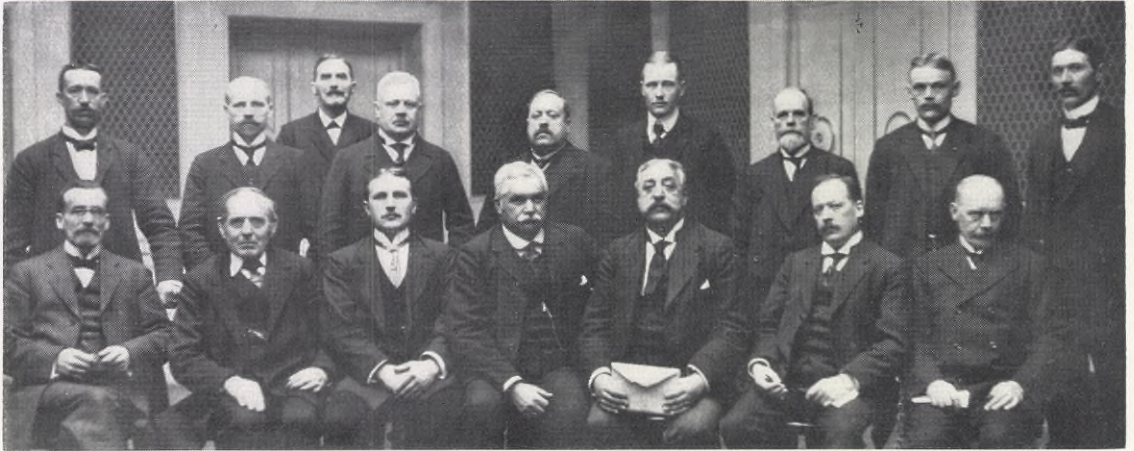
Klädde: Bengt Silfverparra

Foto: Månsson, Ludvika.

FRÅN RIKSFÄLTSKJUTNINGEN VID LUDVIKA.

Klädde: Kem. A.-B. Bengt Silfverparra, Sjöström-Ög.

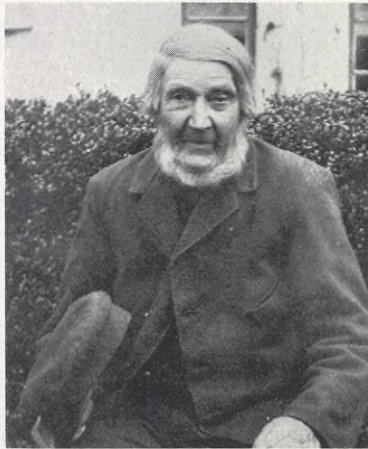

DELTAGARE I SVENSKA BONDEFÖRBUNDETS FORSTA RIKSMÖTE den 18—19 mars i Stockholm. Förbundet har till uppgift att sammansluta landets jordbruksbefolkning för tillvaratagande af landsbygdens och jordbrukets politiska och ekonomiska intressen

(Forts. fr. sid 407.)

nad och utförts för en summa af 22.000 kr. Samtliga möbler, kronor etc. äro imitationer, utförda af svenska handverkare samt efter mönster från Mälsäkers slott och andra samlingar. Överintendenten Böttiger har lyckats synnerligen väl i sitt svåra arbete, men så har han också gått till utförandet med den största kärlek och pietetskänsla. Han har gjort ingående studier i den speciella Tessin-litteraturen och andra 1600-talsdokument för att få hvarje detalj i Nicodemus Tessins anda, och hans principer ha varit att försöka möblera rummen så som de historiska studierna gifvit vid handen samt att för möblerna taga sådana förebilder som funnos tillgängliga för Tessin att begagna sig af.

betydande kraft och skicklighet, knöt intima förbindelser med litterära och konstnärliga kretsar och gjorde "Figaro" till det förnäma Frankrikes organ med denna världs hägrande mål. revanchekriget mot Tyskland, som främsta programpunkt.

Ålder fotograf. SVERIGES ÄLDSTE FOLKSKOLLÄRARE, herr Ola Nilsson i Testorp, Skåne, f. 26 dec. 1814.

(Till porträtt å sid. 408.)

Gaston Calmette, vid sin död 55 år gammal, kom som ung journalist till Paris, där han vann anställning och — genom sin stora begåfning — raskt avancemang vid den antisemitiska tidningen "Le Gaulois". Härifrån övergick han till "Le Figaro", där han år 1901 med hjälp af sin svärfar, Prestot, ordförande i "Figaros" styrelse, lyckades svinga sig upp från sin plats som redaktionssekreterare till tidningens chefredaktör. I denna sin egenskap utvecklade han en

Vi återgifva här en gruppfotografi af den framstående *manskören* "Harmoni" i Helsingborg, hvilken vid upprepade tillfällen, senast vid utställningen i Landskrona förra året, framgångsrikt hädat sitt rykte som Sydsvriges bästa kör.

"Harmoni", som bildades år 1896, har under de gångna aderton åren utan afbrott uppehållit sin verksamhet, bl. a. genom regelbundet återkommande af stadens musikkretsar med lifligt intresse omfattade stora årskonserter. Kören, som till förste ledare hade fanjunkare A. Holmgren, står sedan 1905 under ledning af folkskollärare O. Hedström.

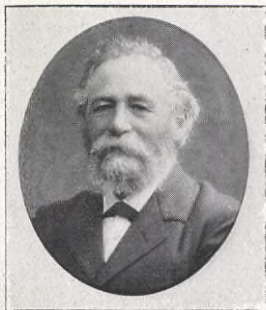
Foto. Bruno, Helsingb. rj.

MANSKÖREN HARMONI I HELSINGBORG. "Sydsvriges lästa kör" vid sångarfästen å Landskrona-utställningen 1914.

Kläd: Kom. A.-B. Bengt Silfversparre, Sölm.-Gbg

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

H. LEMAN.
Godsegare — Högtorp.
75 år 26 Mars.*

S. L. A. FALKENBERG.
Friherrinna — Skedevi.
65 år 15 Mars.*

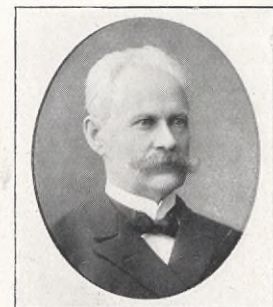
B. M. DIEDEN.
Grosshandlande. — Malmö.
65 år 31 Mars.*

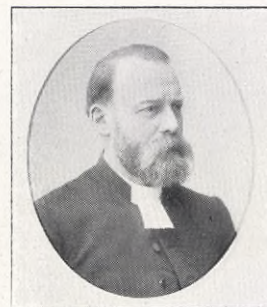
E. V. E. STENHAMMAR.
Arkitekt. — Stockholm.
55 år 26 Mars.*

S. WÄGNER.
F. d. Rektor. Fil. d.r.
Helsingborg. — 70 år 27 Mars.*

K. I. VON STAPELMOHR.
Borgmästare — Östersund.
65 år 27 Mars.*

J. A. KASTENGREN.
Kyrkoherde. — Knista.
60 år 16 Mars.*

H. F. G. LÜSCH.
Kyrkoherde. — Lysekil.
50 år 17 Mars.*

C. A. H. JUNGSTEDT.
Gen-major. — Öfverkommend.
Stockholm. — 60 år 26 Mars.*

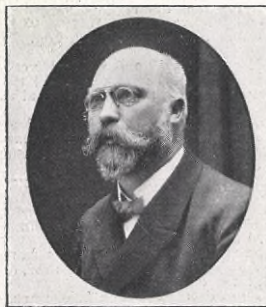
H. G. W. WRANGEL.
Generalmajor. — Stockholm.
55 år 30 Mars.*

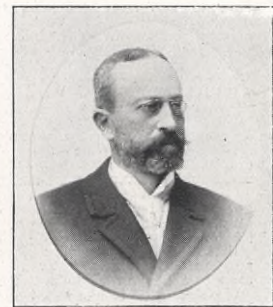
N. A. A. TROLLE.
Frik. Förste Hofjägmästare. —
Trollenäs. 55 år 30 Mars.*

A. KLINGSPOR.
Kapten. Godsegare. — Näsby.
50 år 31 Mars.*

O. SÖDERLING.
Stadsfiskal. — Kommunalmän.
Vimmerby. — 60 år 14 Mars.

A. V. E. HAHR.
Akademiskogsförvaltare.
Upsala. — 60 år 25 Mars.*

E. G. TORGNÝ.
Redaktör. — Skara.
55 år 26 Mars.*

P. A. PERSSON.
Redaktör. — Hesselholm.
50 år 23 Mars.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

W. L. REHNBERG.
Förvaltare. Kommunalman. —
Almnäs. 65 år 18 Mars.

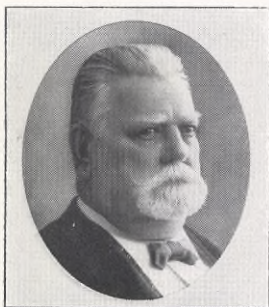
C. W. HALLSTRÖM.
Tullförvaltare. Ch. f. Konfisk.-
o. Kass.-kont. — Stockholm.
60 år 16 Mars.

P. DREWES.
Fabrikör. — Stockholm.
50 år 15 Mars.*

E. LEANDER.
Distriktslandmätare. — Luleå.
50 år 11 Mars.*

B. O. SEIPPEL †.
Grosshandlande. — Stockholm.
F. 41. † 18 Mars.

HENRIK LEMAN. Afg. fr. Chalmerska inst. 55. fr. landbr.-skola 69. inneh. Salaholms gods 65-04 o. var under 35 år ordf. i komm.-stämma o. nämnd; eger egend. Högtorp i Söderm. län. Ordf. i La Mellösa skogsv.-styr., biblioteksstyr. huvudman i sparbanken. Bland stiftarne af länets fröodlarefören., stiftare af Flens fruktorkeri. Ordf. i La Mellösa frukt.-odl.-fören., stiftare o. ordf. i biodl.-fören. Hed.-led. i La Mellösa skyttefören.

LOUISE FALKENBERG. f. Ekman. Gift 69 m. kammarh. frih. J. A. Löwen, d. 76. och 83 m. överstekammarjunk. frih. C. A. Falkenberg, d. 92. Eger godsén Skedevi o. Sofielund i Södermanl. Intager framstående plats inom sjukvårdsverksamheten i vårt land samt har vid olika tillfällen donerat betydande summor till allmännyttiga o. välgörande ändamål. Ordf. i direktionen i kronpr. Lovisas vårdanst. i sjuka barn. Innehar skytte-medaljen i guld för understöd af skytterörelsen.

BERTHOLD DIEDEN. Led. af Malmö hand.- o. sjöf. nämnd, af Skånes hand. kammares skiljenämnd, af styr. i Malmö börsfören., kassadir i Malmö Tomelilla jernv. a.-b.; styr. led. i Skand. kred. a.-b.s. afd. kontor, ordf. i styr. i Skånska int. a.-b. i Malmö, ordf. o. kassadir i återförsäkr. a.-b. Aurora, styr. led. i Kockums jernv. a.-b., ordf. i styr. i Manufaktur a.-b. i Malmö.

ERNST STENHAMMAR. Utex. fr. Tekn. högsk. 82, utex. fr. högre skolan v. Akad. i d. fria konst. 84, assistent i arkitektur v. Tekn. högsk. 87-90, ex-lärare i husbyggnadskonst v. Tekn. högsk. 90-99, lektor i samma ämne derst. 99-05. Arkitekt i Stockholm. Bl. märkligare arbeten nämna vi Centralpalatset, Grand Hotel Royal, rest. af Storkyrkan och Tyska kyrkan samt en del bankpalats, alla i Stockholm samt ett stort antal byggnader i landsorten. Styr.-led. i Stockholms sjukhem.

SVEN WÄGNER. Stud.-ex. 69, fil. dr. 75, docent i teor. fil. v. Lunds univ. 77-87, rektor v. Lunds priv. elem.-skola 78-87, lektor v. Lunds h. allm. lärov. 86-09, rektor v. Nyköpings h. allm. lärov. 87-97 o. v. Helsingborgs h. allm. lärov. 97-09. Inspektör i Nyköpings lärov. f. fl. 87-97, led. af stadsfullm. o. skolråd derst. 90-97, led. af skolråd i Helsingborg 99-07, ordf. i föreläs.-fören. derst. sedan 06. Styr.-led. i Hborgs museifören. Utg. vet. arb. i filosofiens hist.

ISIDOR VON STAPELMOHR. Stud. ex. 68, hojr. ex. 72, v. häradshöjd. 75, not. v. råd. rätten i Sundsvall 78, borgmästare i Östersund sedan 79, Landstingsman sedan 88, ordf. sedan 10; led. af Riksd. F. K. sedan 91, undantag. åren 1900-02.

AUGUST KASTENGREN. Stud.-ex. 76, teol. ex. 80, prestv. s. å., stads-komm. o. fängelsepred. i Eskilstuna 89, i Örebro 96, kyrkoherde i Knista o. Hidinge sedan 04, i Eskilstuna ordf. i Jultomtarna. Södermanl. lok. afd. af Sv. Folkskolans vänner, i K. F. U. M., i Örebro f. Fören. i frivillig fattigvård, K. F. U. M. i Nerikeskretsen af allm. Sv. prestfören.

FREDRIK (FRITZ) LÜSCH. Stud. ex. 85, fil. kand. 88, teol. ex. 93, prestv. s. å., pred. v. Läns- o. centralfängelserna i Göteborg 99, v. Aldershemmet derst. 1900, kyrkoherde i Lysekil sedan 11. Stadsfullmäktig i Göteborg 07-11, i Lysekil sedan 13, dess ordf. 14.

HUGO JUNGSTEDT. U. löjt v. Fortifik. 75, löjtn. v. Gen. stab. 99, överstelöjtn. derst. 99, chef f. Krigshögskolan 1900, överste o. chef f. Lifreg. 02, gen.-major i armén 10, tf. chef f. IV arméfördeln. s. å., överb.-kommandant i Stockholms garnison s. å., chef f. IV arméfördeln. sedan 11. Led. af K. Krigsvet. akad. Utg. af ett flertal militära arb.

G. A. RAAB †.
Friherre. F. d. Kapten. — Kö-
penhamn. F. 44. † 16 Mars.*

H. N. C. AFZELIUS †.
Höfpredikant. — Stockholm.
F. 49. † 12 Mars.*

HERMAN WRANGEL. U.-löjtn. v. K. Flott. 79, kommandör 07, general-major o. chef i Kustart. sedan 09. Stadsfullm. i Stockholm 08-10. Ordf. i Stockh. nya spårv. a.-b. Led. af Riksd. F. K. 09-10 samt från 14. Hed.-led. af K. Örl.-sällsk., verkst. led. i fören. "Sveriges flotta" sedan 06. Led. af K. Krigsvet.-akad., akad.s. 2e styresman sedan 12, led. af K. samf. i. utg. af handskr. 07. Ordf. i kommitterade af Sveriges försvarsföreningar sedan 12, ordf. i Sv. Aeronaut. sällsk. Led. af 1901 års sjökrigsmateriel-kommitté. Led. af 1907 års försvarskommitté. Ordf. bl. 1910 års sakkunniga i utredn. af frågan om navigationsskolornas ordnande. Biogr. o. helsid.-portr. årg. XI: 18.

NILS TROLLE. Förste höfjägästare, led. af Riksd. F. K., v. ordf. i Malmöhus läns hushålln. sällsk., ordf. i styr. i Sv. utsädesförening. — Innehar fideikommissgenömsarne Trollenäs o. Fulltofta. Biogr. o. helsid.-portr. denna årg. nr. 11.

ARVID KLINGSPOK. U.-löjtn. v. Svea lifg. 85, i res. 97, kapten i armén 06. Befälh. i landstormsomr. 11. Eger egend. Näsby, Hamra o. Ryssinge i Söderm. län. Ordf. i komm.-nämnd. o. stämna, i kyrkoråd samt v. ordf. i skolråd; nämndeman sedan 03. Synnerligen verksam f. det frivilliga skytteväsendets befrämjande, är K. ordf. i Södermanl. skytteförb. verkst. utskott sedan 04, i Bogsta skyttefille sedan 1900.

ALFRED HAHR. Utg. fr. Skogstinst. 79, e. jägm. 80, tf. jägm. o. förestånd i Danielsunds skogsskola, bitr. skogsförvalt. v. Upsala univ. 81, ord. 87, skogsförv. v. olika större jernverk o. bruk. Verkst. dir. f. a.-b. Starfors säteri 05, i Erlangenborgs a.-b. 12.

GUSTAF TORGNV. Egnade sig efter avslutade skolstudier först åt jordbruk, tog därefter verksam del i nykterhetsrörelsen o. var på sin t. d. aistriktchef i Dalarnas godtemplarorden. Utgått ett par nykterhetsvänliga tidningar i Stockholm samt blef slutligen helt publicist. 91. År sedan 99 redaktör af Skara tidning o. Skaraborgs läns tidning samt utgivare af dessa sedan 01. Ordf. i Västergötl. Tidn. utgivarefören. Bildade 03 Ex-celstorförbundet, hvarets folkbildande föreläsningssamhet är högt skat tad. Är v. president i förbundet.

AXEL PERSSON. Grundade tidn. Norra Skåne 99 o. är bolagets verkst. dir. sedan s. å., tidningens utgivare sedan 04. Led. af stadsfullmäkt. m. m.

PAULUS DREWES. Har egnat stort intresse åt befrämjandet af den frivilliga skytterörelsen liksom åt idrott.

ERNST LEANDER. Stud. ex. 85, utex. fr. Ultuna landtb. inst. 88, landtmät. ex. 92, v. komm. landtmät. 04, komm. landtmätare 07, tf. styresman i afvittringsverket i Norrb. län 08. Distriktslandtmät. i Gellivare distr. sedan 09. Styr. led. i Norrb. landtmät. o. understödsfören.

GUSTAF RAAB †. U. löjtn. v. F. lifregn. reg. 67, kapt. 86, afsk. 95. Upphojsman till tanken på folkpensioneringens införande i vårt land meddel: ett otomoderntligt ifrigt arbete för utbredandet af kännedom om hithörande frågor. — Biogr. o. helsid. portr. årg. VII: 52.

HENRIK AFZELIUS †. Stud. ex. 70, teolog. kand. 84, prestv. s. å., reg. pastor v. Lifg. t. h. 87, v. Svea lifg. 92, lektor v. Nya elem. skolan 97, rektor v. Afzeliuska flickskolan, Tjenstgör. e. o. Höfpredikant 96.

MAGNUS MATELL †. Stud.-ex. 79, med. lic. 90, underläk. o. aman. v. Lunds lasarett 89-91, lste bitr. läk. v. Lunds asyl 91-92, prakt. läkare i Göteborg sedan 92. Läkare vid Ulricehamns sanat. 94-07, v. Hindas 08-12. Led. af styr. i Stretereds uppfostr.-anst.

INNEHÅLL: Hofintendent C. L. Bendix (biografi och helsidesporträtt). — Årkebiskopsval. — Öfverståthållarepalatsets restaurering. — Bilder till den svenska och utländska dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri. — "Maskeraden". Ber. af Bo Bergman
Eftertryck a) text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.